

XXVII TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine 1Mo2 ,18-24)

Lugemine esimesest Moosese raamatust:

Ja Issand Jumal ütles: "See pole hea, et inimene üksi on, sellepärast tahan ma talle luua abilised, kes on talle kohased." Ja Issand Jumal tegi maapõrmust kõik loomad väljal ja linnud taeva all ning tõi nad inimese juurde, et näha kuidas tema neid nimetab. Ja nii, kuidas inimene iga elavat olendit nimetas, nõnda pidi selle nimi olema. Ja inimene pani nimed kõigile koduloomadele ja lindudele taeva all ning loomadele väljal. Siis aga laskis Jumal tulla raske une inimese peale ja ta uinus magama. Ning Jumal võttis ühe tema küljeluudest ja sulges selle aseme taas ihuga. Ja küljeluust, mille Jumal inimese külje seest oli võtnud, tegi ta naise ja tõi tema inimese juurde. Siis inimene ütles: "See on luu minu luust ja ihu minu ihust. Teda peab hüütama mehe naiseks, sest ta on mehest võetud. Seepärast jätab mees oma isa ja ema ning hoiab oma naise poole, sest nemad on üks ihu."
See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps128 ,1-2. 3. 4-6. R:5)

R: Issand, õnnista meid kõigil me elupäevadel.

Õnnis on inimene, kel on aukartust Issanda vastu,
kes käib Issanda teedel.
Su oma kätetöö toidab sind,
sa oled õnnis ja su käsi käib hästi.
R:

Sinu naine on nagu viljakas viinapuu
su kodutares.
Sinu lapsed on nagu õlipuu võsud
ümber su laua.
R:

Jah, nii õnnistatakse inimest,
kel on aukartust Issanda vastu.
Issand õnnistagu sind Siionist
ja sa näed Jeruusalemma head põlve kogu oma eluaja.
R:

(Teine lugemine He2 ,9-11)

Lugemine kirjast Heebrealastele:

Vennad, teda, kes ta sai üürikeseks ajaks madalamaks inglitest - Jeesust Kristust - me näeme kirkuse ja auga ehituna tema surma ja kannatuse pärast, sest see oli Jumala armuline tahtmine, et Jeesus pidi kõikide eest surma kannatama. Jumalale, kes on kõige Looja ja kes paljusid on oma kirkusse kutsunud, oli see meele järgi, et õndsuse tooja pidi kannatuste läbi täiuslikuks saama. Aga nii see, kes pühitseb, kui ka see, keda pühitsetakse, on tulnud ühest Isast, sellepärast ei häbene ta neid nimetada oma vendadeks.
See on Jumala Sõna

(Salm enne evangeeliumi 1Jh 4,12b)

Halleluuja. Kui me üksteist armastame, jääb Jumal meie juurde
ja tema armastus meis saab täiuslikuks. Halleluuja.

(Evangeelium Mk10 ,2-16 lühendatult)

Lugemine püha Markuse evangeeliumist:

Sel ajal tulid variserid Jeesuse juurde ja küsisid temalt, teda proovile pannes: "Kas mehele on lubatud end oma naisest lahutada?" Tema aga vastas ja ütles neile: "Mida on Mooses teile selle kohta öelnud?" Nad vastasid: "Mooses andis loa kirjutada lahutuskiri ja naine minema saata." Jeesus aga kostis ja ütles: "Teie südame kõvaduse pärast kirjutab Mooses teile selle käsu, kuid loomise alguses lõi Jumal nad meheks ja naiseks. Sellepärast jätab inimene oma isa ja ema ja need kaks - mees ja naine - saavad üheks ihuks. Nii ei ole nad enam kaks, vaid üks ihu. Ja mida Jumal on ühte pannud, seda inimene ärgu lahutagu." Kodus aga küsisid tema jüngrid veelkord selle kohta. Ja ta vastas neile: "Kes enda oma naisest lahutab ja võtab teise, rikub abielu, ning kui naine end oma mehest lahutab ja läheb teisele, siis ta rikub abielu." Siis toodi Jeesuse juurde lapsukesi, et ta neid õnnistaks, aga jüngrid sõitlesid toojaid. Kui Jeesus seda nägi, sai ta pahaseks ja ütles neile: "Laske lapsukestel minu juurde tulla, ärge keelake neid, sest nende päralt on Jumala riik! Tõesti ma ütlen teile, kes ei võta Jumala riiki vastu nagu lapsuke, see sinna ei pääse." Ja ta kaisutas lapsukesi, pani oma käed nende peale ja õnnistas neid.
See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad. Kellelgi kirvega käsi maha raiuda - see käiks väga kähku. Aga maharaiutud käsi jälle keha külge tagasi panna kujutaks endast pikka ja väga keerulist operatsiooni, ning kirvega ei saaks seda igatahes enam teha. Meie maailm on nii loodud, et midagi purustada on palju kergem kui seda jälle terveks teha.

Õnneks ei eelda probleemide lahendamine aga alati drastilisi vahendeid. Kui me oleme teiste peal näinud, kuidas rasked olukorrad tekivad, saame end valmistada nende ennetavaks lahendamiseks. Kui aga keegi on teinud vea ja soovib sellest õppida, peaksime meiegi tegema kõik, et ta saaks selleks võimaluse. Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad. Võõra inimese elu ei lähe meile tavaliselt sama palju korda kui lähisugulase või hea sõbra oma. Võõra puhul jäävad tema motiivid meie eest varjatuks, kuid hea tuttava saatust kõrvalt vaadates on meil tema valikutest parem ülevaade - alus selleks, et teda mõista.

Ma räägin teile inimliku loo oma heast sõbrast - loo, mida kogu meie sõpruskond pealt nägi. Kui ta oli 17-aastane nooruk, tutvus ta tantsuõhtul endast aasta noorema tüdrukuga. Nad hakkasid käima - tantsimas ja muidu pidutsemas, nii nagu noored ikka. Kaks aastat kestnud suhte järel, keskkooli lõpus, avaldasid tüdruku vanemad poisile üha enam survet, et tütar ikka korralikult mehele saaks. See, et noored tegelikult omavahel ei sobinud, selgus alles siis, kui nad koos elama hakkasid. Tüdruk pärines perekonnast, mille liikmed olid väga töökad, kuid samas üdini materialistlikud. Nii ei suutnud noor abielunaine mõista ega taluda, kui ta oma kultuurihuvilist meest vahel raamatut lugemas nägi - sest ta mõtles ainult rahast, mis mehel samal ajal teenimata jääb. Nii oligi see ainult aja küsimus, millal tülid üle pea kasvasid ja paar lahku läks.

Purunenud abielu tekitatud kurbus tõukas mu sõbra - kes oli tollal alles väga noor mees - alkoholi tarvitama, ja nii leidis ta üsna pea endale lohutuseks kõrtsist uue elukaaslase. Neil jäigi abiellumata, elati lihtsalt koos, kuni selgus, et ka sellest suhtest ei saa asja.

Alles siis, kahe ebaõnnestumise järel, ärkas mu sõber justkui unest. Ta mõtles oma elu üle järele ja küsis endalt, mida ta tulevikult ootab. Ta otsis üles ühe vaikse iseloomuga noore naise, kes oli talle juba varem silma jäänud. Nad sobisid omavahel hästi, varsti ka abiellusid, ja elavad õnnelikult koos tänini,

nüüd juba aastakümneid.

Kui niisugune lugu oleks juhtunud mulle tundmatu inimesega, võiksin veel oletada pinnapealset iseloomu või egoismist ajendatud käitumist - kuid ma tunnen oma sõpra lapsest saadik ja olin selle tunnistajaks, kui raske oli sel hea südamega noormehel saada jälle kontrolli alla oma elu, mis oli noorusea kogenemata tõttu käest libisenud.

Ma arvan, et see on üks üsna tüüpiline tänapäeva inimese elulugu. Ei saa aga ütlemata jätta - kuigi see preestri suust öelduna võib kõlada kummaliselt - et õnneks ei ole minu sõber katoliiklane. Ütlen "õnneks" seetõttu, et minu kirikus oleks tal lahutatud esimese abielu pärast olnud võimatu saada tunnustust oma teisele, tegelikult siis kolmandale abielule, mis oli abielu selle sõna tõsisel mõttes. Katoliku kiriku abieluõigus on teadagi üsna paindumatu ja võib mõne õnnetu elusaatuse puhul osutada viimaseks tilgaks karikas, et inimene lõplikult kokku variseb.

Aga mis teha, nii on evangeeliumis kirjas: "...mida Jumal on ühte pannud, seda inimene ärgu lahutagu". Kui me aga evangeeliumi tähelepanelikult loeme, siis märkame, et varisere ei ajenda sugugi siiras huvi, kui nad küsivad, kas mees tohib end oma naisest lahutada. Moosese seaduse järgi oli lahutus lubatud, vaieldav oli vaid tõlgendus selle osas, missugune põhjus oli piisav. Kirjatundja Shammai rangema versiooni järgi kehtisid pädevate põhjustena ainult abielurikkumine, nakkushaigus, vaimuhaigus ja lastetus. Rabi Hilleli õpetuse järgi, mis oli Jeesuse eluajal valdav, kehtis praktiliselt iga põhjus mis vaid mehele pähe tuli, miks tema naine talle enam ei meeldi.

Variserid, kes olid Moosese seaduse kirjatähest kõik omakasuks välja pigistanud, ei tulnud seega sugugi nõu küsima või abi paluma, vaid lihtsalt Jeesust proovile panema. Ja nii oli ka Jeesuse vastus "köva" ja "õiglane": "Teie südame kõvaduse pärast kirjutas Mooses teile selle käsu!" Nii nagu oli küsimus, nii tuli ka vastus. Kuidas jääb aga südame pehmuse, pahaaimamatu naiivsuse ja nooruse rumalusega - nii nagu minu sõbra puhul?

Samaaria naisega Jaakobi kaevu juures rääkis Jeesus palju pehmemalt: "Mine, kutsu oma mees kaasa ja tule siia tagasi". Naine aga vastas: "Mul ei ole meest". Jeesus ütles talle: "Sa oled seda õigesti öelnud - mul ei ole meest -, sest viis meest on sul olnud, ja see, kes sul praegu on, ei ole sinu mees. Sa oled õigust rääkinud - mine ja ära tee enam pattu." (Jh 4,16-18). Mil moel olid samaaria naisel kõik need viis meest, kes tegelikult tema mehed ei olnud, ja mis temast edasi sai, sellest evangeelium meile paraku ei räägi.

Armsad õed ja vennad. See ei muutu ilmselt kunagi, et inimesel saab olla vaid üks bioloogiline isa ja üks ema, ning muidugi oleks soovitatav, et just nemad ka oma laste eest hoolitseksid ja nad üles kasvataksid. Nii näeb see välja ideaalis. Kuid ideaal, mida asutakse teostama, ongi ju teiste sõnadega soovunelm ... kõik soovunelmad aga ei saa kahjuks teoks. Nii on ka partnerivalikul: ainult teatud protsendil inimestest on õnne kohe esimesel korral leida endale kaaslane kogu eluks. Me ei ela enam ju niisuguses maailmas, kus naise sõna otseses mõttes võetakse või ostetakse. Sellepärast oleks ehk otstarbekas abieluprobleeme isikukesksemalt käsitleda, et kahe inimese saatused ei jääks sõltuma paljalt kirikuõiguse juriidilistest konksudest. Ületamatusse kriisi sattunud abielupoolte saatuse üle ei tohiks otsustada ametnikud, kes pole neid kunagi silmast silma kohanud.

Loodetavasti leiab kirik aja jooksul õige suhtumise neisse õnnetutesse, et nad ei tunneks end üksi jäetuna ja võiksid kogeda Jumala halastust ka tema kirikus. Sest meie endi hingeõndsus on ju sõltuvaks tehtud teistest kannatavatest inimestest - see oli Jeesus ise, kes õpetas: anna meile andeks meie võlad nii nagu meiegi andeks anname oma võlgastele. Aamen.